

Már az iskolában is versíráson kapták

Mindig is költőnek készült. Termékeny szerző, több műfajban alkot: versek, novellák, gyerekversek, mesék írója. Fecske Csaba Miskolc szellemi életének egyik meghatározó alakja, ismert és népszerű irodalmár. Munkásságáért idén (2019) PRO URBE kitüntető címet adományoz a város a költőnek.

Fecske Csaba József Attila-díjas költő, publicista. 1949. március 10-én született Szögligeten. A költészet élvonalába tartozik, verseit szívesen közlik a rangos folyóiratok, reprezentatív antológiák és hetilapok egyaránt.

- Nagyon hamar rákaptam a könyvekre és a versekre, ezeknek a bűvöletében éltem. Az iskolában megtetszett nagyon sok dal, amit tanultunk. Gondoltam, és is tudnék valami ilyesmit csinálni, így elkezdtem verseket fabrikálni. Eleinte nem mutattam meg senkinek, csak édesanyám tudott a dolgról. Aztán egyszer az iskolában versíráson kapott a tanító néni. Megmutatta az igazgatónak, aki egy nagydarab, félelmetes ember volt. Amikor arról kérdezett, hogy tényleg verseket írok-e óra alatt, nagyon megijedtem, féltem, hogy megbuktat számtanból. De kiderült később, hogy ő is verseket ír, titokban kollegára talált személyemben.

- Emlékszem a vers utolsó két sorára, vállalnám ma is, az is én voltam, csak feszesebb bőrből csomagolva – mondja derűsen. – Az volt a címe, hogy „Márciusi hőésés”. Abban az évben ragyogó március volt, aztán hirtelen beborult az ég Szögligeten és nagy hó huppant a falura. Érdekes természeti tünemény volt, erről kellett verseket írni. Az utolsó sorok így hangzottak: „Mert március tavasz hónap, nincsen helye itt a hónap”. Felszólítottam a természetet, hogy ne marhaskodjon – mondja nevetve.

Verseit több nyelvre is lefordították. Miskolc városa 1994-ben Szabó Lőrinc irodalmi díjjal, Borsod-Abaúj-Zemplén megye alkotói díjjal ismerte el munkásságát. 2006-ban Pro Literatura díjban, 2008-ban József Attila-díjban részesült. Szülőfaluja – Szögliget – díszpolgári címet adományozott a költőnek. Tagja a Magyar Írószövetségnek, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, a Széchenyi István Irodalmi és Művészeti Akadémia Miskolci Csoportjának.

- Mostanában gyászverseket írok. Egy éve halt meg a feleségem, őt gyászolom. Ezek a versek ösztönösen jöttek, nem akartam elhatározni, nem volt ilyen szándék bennem, hogy most erről írok. Mint ahogy elsírja magát az ember és jönnek a szeméből a könnyek, belőlem most így szakadnak ki ezek a versek.

A cikk a Miskolc város kitüntetettjei című kiadványban jelent meg.

